

- 2) Onko audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa tulkittava siten, että sanomalehtien sähköisten versioiden kohdalla tutkittaessa tarjotun palvelun pääasiallista tarkoitusta lähtökohdaksi voidaan ottaa palvelun osa, jossa lähinnä tarjotaan kootusti lyhyitä videoita, joita käytetään kyseisen sähköisen tiedotusvälineen verkkosivuston muissa osissa ainoastaan sanomalehden sähköisen version tekstisisältöjen täydentämiseen?

(¹) EUVL L 95, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad – Pleven (Bulgaria) on esittänyt 21.7.2014 –
Polihim-SS EOOD v. Nachalnik na Mitnitsa – Svishtov**

(Asia C-355/14)

(2014/C 329/08)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad – Pleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Polihim-SS EOOD

Vastapuoli: Nachalnik na Mitnitsa – Svishtov

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tapauksissa, joissa on kyse energiatuotteista, jotka luovutetaan kulutukseen ja poistetaan valtuutetun varastonpitäjän verottomasta varastosta, myydään liiketoimessa ostajalle, jolla ei ole lupaa sähköntuotantoon eikä todistusta siitä, että se on loppukäyttäjänä vapautettu valmisteverosta, ja jotka kyseinen ostaja myy edelleen kolmannelle osapuolelle, jolla on lupa sähköntuotantoon, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten lupa vastaanottaa valmisteverosta vapautettuja energiatuotteita ja todistus siitä, että se on loppukäyttäjänä vapautettu valmisteverosta, ja jolle valtuutettu varastonpitäjä toimittaa energiatuotteet suoraan, ilman että tuotteet siirtyvät ostajan tosiasialliseen määräysvaltaan, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY (¹) kumoamisesta 16.12.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY (²) 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sisältyvää energiatuotteiden kulutuksen käsitettä tulkittava siten, että energiatuotteet kuluttaa niiden suora ostaja, joka ei tosiasiallisesti aseta niitä mihinkään tiettyyn menettelyyn, vai siten, että energiatuotteet kuluttaa kolmas osapuoli, joka asettaa ne tosiasiallisesti toteuttamaansa menettelyyn?
- 2) Onko tapauksissa, joissa on kyse energiatuotteista, jotka luovutetaan kulutukseen ja poistetaan valtuutetun varastonpitäjän verottomasta varastosta, myydään liiketoimessa ostajalle, jolla ei ole lupaa sähköntuotantoon eikä todistusta siitä, että se on loppukäyttäjänä vapautettu valmisteverosta, ja jotka kyseinen ostaja myy edelleen kolmannelle osapuolelle, jolla on lupa sähköntuotantoon, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten lupa vastaanottaa valmisteverosta vapautettuja energiatuotteita ja todistus siitä, että se on loppukäyttäjänä vapautettu valmisteverosta, ja jolle valtuutettu varastonpitäjä toimittaa energiatuotteet suoraan, ilman että tuotteet siirtyvät ostajan tosiasialliseen määräysvaltaan, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (³) 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sisältyvää sähkön tuottamiseen käytettävien energiatuotteiden käsitettä tulkittava siten, että energiatuotteet kuluttaa niiden suora ostaja, joka ei tosiasiallisesti aseta niitä mihinkään tiettyyn menettelyyn valmisteverosta vapautetun tarkoituksen saavuttamiseksi, vai siten, että energiatuotteet kuluttaa kolmas osapuoli, joka asettaa ne tosiasiallisesti toteuttamaansa menettelyyn, jossa ne käytetään valmisteverosta vapautettuun tarkoitukseen, kuten sähköntuotannossa tarvittavaan lämmitykseen?

- 3) Kun otetaan huomioon valmisteverosta annettujen unionin oikeussääntöjen periaatteet ja erityisesti direktiivin 2008/118 1 artiklan 1 kohdan a alakohta ja direktiivin 2003/96 14 artiklan 1 kohdan a alakohta, kannetaanko energiatuotteista valmisteveroa ja jos kannetaan, minkä verokannan mukaan, liikennepolttoaineisiin sovellettavan verokannan vai lämmityspolttoaineina käytettäviin energiatuotteisiin sovellettavan verokannan mukaan, kun on selvää, että kyseiset energiatuotteet on toimitettu loppukäyttäjälle, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaiset luvat sähköntuotantoon ja todistus siitä, että se on loppukäyttäjänä vapautettu valmisteverosta, ja joka on vastaanottanut tavaran suoraan valtuutetulta varastonpitäjältä mutta ei ole tavaran ensimmäinen ostaja?
- 4) Kun otetaan huomioon valmisteverosta annettujen unionin oikeussääntöjen periaatteet ja erityisesti direktiivin 2008/118 1 artiklan 1 kohdan a alakohta ja direktiivin 2003/96 14 artiklan 1 kohdan a alakohta, kannetaanko energiatuotteista valmisteveroa liikennepolttoaineisiin sovellettavan verokannan mukaan, kun on selvää, että henkilö, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaiset luvat ja joka on vastaanottanut tavaran suoraan valtuutetulta varastonpitäjältä mutta ei ole tavaran ensimmäinen ostaja, kuluttaa tai käyttää kyseisiä energiatuotteita valmisteverosta vapautettuun tarkoitukseen, nimittäin sähkön tuottamiseen?

⁽¹⁾ Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 9, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 283, s. 51.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 22.7.2014 – Hunland-Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft. v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Asia C-356/14)

(2014/C 329/09)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hunland-Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft.

Vastaaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden mukaan jalostusnautaa, jonka jäsenvaltion virallinen jalostajien järjestö on merkinnyt sen vanhempien ja isovanhempien tavoin holstein-friisiläisen rodun kantakirjaan, pidettävä puhdasrotuisena sen esivanhempien puhdasrotuisuuden asteesta riippumatta?
- 2) Onko päätöksen 2005/379 ⁽¹⁾ säännöstä, johon on vedottu, tulkittava siten, että jalostuseläimet, joille on myönnetty polveutumistodistus, joka sisältää päätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmaisun, katsotaan puhdasrotuisiksi jalostuseläimiksi, ja ne näin ollen synnyttävät oikeuden vientitukiin, kun ne lasketaan yhteisön sisäiseen kauppaan?